

Zacharia 13:9

**“En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen,
en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het
beproeven, gelijk men goud beproeft;
het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren;
Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De Heere is mijn
God.”**

1 verwondering 2 loutering 3 verhoring

Gemeente,

De examenuitslagen zijn nog niet bekend. 13 juni is de datum. Maar er zou wat uit kunnen lekken deze week. Er zou iets uit kunnen lekken als volgt: dit jaar is 2 derde van het aantal examenkandidaten gezakt; 1 derde is geslaagd. Dus uit een stamklas van 21 zijn er 14 gezakt en 7 geslaagd. Nou, daar krijg je niet veel moed door. Zou jij dan echt horen bij die 7 die wel geslaagd zijn? Bijna niet voor te stellen. Zoveel gezakt. Als dan 13 juni het bericht komt dat jij inderdaad geslaagd bent, dan kun je echt je verwondering niet op. Hoe is het mogelijk, dat jij hoort bij degenen die het wel gehaald hebben! Dat jij hoort bij die 1 derde.

1 verwondering

Zoiets staat in onze tekst. Natuurlijk gaat het daar niet over examen uitslagen, maar wel over die 1 derde. Eén derde deel zal overblijven. Tweederde deel zal uit het land worden uitgeroeid. Zal vallen onder Gods toorn, door God aan het oordeel worden prijsgegeven. Tweederde deel valt onder het oordeel van Gods toorn. Een derde deel blijft over.

Of dat nu precies altijd een derde is, weten we niet, dat zegt de Bijbel niet, maar de Bijbel zegt wel: niet allen worden gered. Niet alle mensen worden zalig, komen tot geloof. Niet alle mensen zien op Hem Die zij doorstoken hebben en maken gebruik van de fontein van Jezus' bloed. Velen blijven in ongeloof en onbekeerdheid en worden door Gods toorn en oordeel weggevoerd naar de hel.

En als jij nou mag horen bij dat deel, die rest, die wel gered is?! Die in brood en wijn mocht zien dat je in het Nieuwe Testament geschreven staat. Verlost uit Gods toorn en gehaald uit je zondeschuld en geestelijke doodsstaat. Dat woord overblijven doet denken aan een kasteel dat door brand verwoest is. Maar er is nog een stukje, een toren en een stuk muur overeind gebleven. Hoe is het mogelijk dat ik daarbij hoor? Wat een wonder dat ik bij hen horen mag. Ik, even schuldig, even vijandig, even verloren in Adam, velen niet gered, ik wel..... Geloof,

avondmaalsgang mag wel iets zijn van diepe verwondering. Aanbidding. En zou dat niet het hart zijn van de juiste avondmaalsgang? Die verwondering en aanbidding. Er wordt wel eens gezegd of gevraagd: is veel avondmaalgangers nou goed of niet goed? Is het hoe meer hoe beter? Of juist hoe minder hoe echter? Sommigen hebben daar met één woord antwoord op. Maar dat lijkt me niet juist, zo simpel ligt het niet. Het ligt eerder zo: als er geen verwondering is, maar vanzelfsprekendheid is elke avondmaalganger er één te veel. Is één avondmaalganger er één te veel. Als er verwondering en aanbidding is, dan is 200 nog niet teveel, dan is het echt hoe meer hoe beter. Als het in verwondering en aanbidding is. Herkent u dat, jij dat?

En als je niet aan kon gaan? Onder dat oordeel ligt, onder Gods toorn. Nog is er tijd. Nog werft God, roept en nodigt Hij. Maar er is wel haast bij, het spant er wel om, de tijd is kort. Nog roept Hij.

Wat een wonder als je daarbij mag horen: dat deel dat gered is. Verlost. Over dat deel gaat het verder in vers 9, onze tekst. God zegt; Ik zal dat deel in het vuur brengen en louteren en beproeven zoals zilver en goud dat worden. Het klinkt als een belofte en dat is het ook: Ik zal..... Ik zal u louteren en beproeven.

2 loutering

Hoe gebeurde dat? Met zilver en goud. Dat werd en wordt als erts uit een mijnschacht gehaald. Hele klonten grond met daarin zilver en goudkorrels. Met allerlei troep erop en eromheen. Dan werd die hele klont in een pot, een bak gegooid, een oven, een het kachel. Die werd vreselijk heet gemaakt. Wat gebeurde er dan? Alles smolt. En dan vond de schifting plaats. Dan zakte het gesmolten zilver en goud naar beneden toe, metaal is zwaar. En alle gesmolten rommel die kwam boven drijven. En dan schepte de goudsmid dat eraf. Met een bakje of schepje kon hij al die gesmolten troep eraf scheppen en dan bleef er zuiver zilver of goud over. En als het nog niet zuiver genoeg was, dan herhaalde hij dat proces nog een keer. Als het weer gestold en hard geworden was, dan wierp hij het weer in die bak, verhitte die, zag de rommel die boven kwam drijven, nu minder dan de eerste keer, en schepte die er af. En dan was het zilver weer zuiverder geworden. En zo kon hij dat net zo vaak doen als hij het nodig vond. Psalm 12 zingt over zilver dat zeven maal gelouterd is.

Dat zal God doen bij allen die Hij verlost heeft. Overgezet heeft in Christus. Dat derde deel. Ik zal het louteren zoals men zilver loutert. Want Jezus doet geen half werk. Hij zet over en verzoent, maar Hij maakt ook zuiverder en zuiverder. Hij vergeeft en Hij vernieuwt. Hij

rechtvaardigt en Hij heiligt om het zo te zeggen. Hij loutert je als Hij je verlost heeft. En wat is dan dat vuur?

In heel de Bijbel is wel duidelijk dat vuur beeld is van verdrukking. Verdrukking die een gevolg is van het geloof. Verdrukking die je wordt aangedaan omdat je gelooft. En je geloof belijdt. Dat is onder ons vaak heel subtiel. Een beetje een glimlach, min of meer genegeerd worden, overgeslagen worden, niet zo meetellen, met grote ogen aangekeken worden.

Het kan ook, en dat is meer dat woord beproeven, tegenslag zijn in het algemeen. Zoals Job meemaakte. Narigheid en rampspoed, teleurstellingen. In je gezondheid, in je sollicitaties, in je huwelijk en gezin, in je werk of bedrijf.

Je zou ook kunnen denken aan het vuur van verzoeking. Dat zonder dat je het zelf opzoekt, je ineens verzocht wordt. Zonder dat je het opzocht, komt er iets op je af. Beelden, of muziek, of gesprekken waar enorme trekkracht in zit. Als je het had geweten was je er niet naartoe gegaan, maar het komt op je af, ongezocht. Iemand houdt het voor je en zegt: jo kijk eens. In een winkelstraat kom je voorbij een winkel met allerlei verzoeking, je wist niet dat die daar was, anders had je een andere straat genomen. Maar ineens is het er op je netvlies.

Dat is het vuur: loutering van verdrukking, beproeving van tegenslag, verzoeking tot zonde. En wat gebeurt er? Er komen dingen boven drijven. Er komen dingen uit je hart naar boven.... Je wordt verdrukt, gepasseerd: opstand, kwaadheid, nijdigheid, verwensing, vernedering welt in je op. Je maakt teleurstelling mee en moedeloosheid, bitterheid, ongeloof en twijfel aan Gods goedheid, je bent zó aan de aardse dingen gebonden. Je wordt verzocht en er welt in je op om eraan toe te geven, je gedachten zijn niet meer stil te zetten en gaan verder, je raakt het beeld niet kwijt, je voelt dat je het wilt, hebben wilt, doen wilt. Soms ook doordat iets zo goed gaat. Zo voorspoedig en je merkt: ik kan eigenlijk zo goed zonder God. Kan Hem zomaar een dag vergeten. En als iets lukken mag en je doet iets goed. Dat je voelt dat de eerezucht in je opwelt, het gezin willen worden, geprezen willen worden. Het komt bovendrijven. Vaak tot je schrik. Och ja, ergens weet je wel dat je tot alle kwaad in staat bent, dat je alle zondekiemen in je hebt, maar nu het zo opwelt naar de oppervlakte van je gedachten schrik je ervan dat dat echt in je is, of dat dat nog steeds in je is. Het leek eigenlijk weg, dat dacht je tenminste, maar nu....

God loutert. En Hij brengt je tot schuldbelijdenis. Hij doet je belijden: o HEERE, vergeeft U het, het is zo verschrikkelijk dat dit nog steeds in mij is en in mij leeft, verzoen het en neem het weg, doodt het,

brandt het weg. Zo schept God het onreine eraf. Zo schept God het onzuivere eraf om zo te zeggen. Zo reinigt God. Zo loutert God. Zo heiligt God Zijn kinderen.

Dat belooft Christus, ook aan Zijn tafel. Ik blijf met je werken, Ik blijf je louteren. Heiligen, de zonde uitdelgen en uitbranden, wegschroeien. Wat een belofte. Die sluit aan bij het diepste verlangen van een kind van God. Die sluit aan bij het diepste verlangen als je Jezus hebt leren kennen. Want dan wil je dat zondige niet meer. Want wil je daar vanaf. Dan wil je daarvan verlost zijn. En dat mislukt zo vaak, dat breekt zovaak bij de handen af. Maar God belooft: ik zal louteren en beproeven en zuiveren. Ik zal dat doen door dat vuur en door Mijn Geest.

Als dat geen belofte voor je is.....als dat een bedreiging voor je is, dan word je ontdekt. Als je dit geen belofte vind, maar iets akeligs, waar je eigenlijk zoveel mogelijk onderuit wilt, dan ben je schijn gelovig. Schijn geloof wil alle gaven wel hebben van God: hulp, bijstand, troost, vergeving, eeuwig leven, maar heiligheid, maar afsterven aan de zonden, nee, dat niet. Dat is schijn geloof. Dan blijft er niks van over in de loutering en beproeving.

Christus loutert al de Zijnen. Wat voor vuur, en in welke mate dat vuur er zijn zal, dat is aan Hem. En Hij loutert keer op keer. Denk aan dat zilver. En dan geld bij zilver en goud: wat er af geschept is, is weg, dat zit er niet meer in. Er komt steeds minder rommel in, elke keer is wat de goudsmid eraf schept weer minder geworden. Och, maar bij ons kun je dat niet zeggen: eraf is eraf. Wat er gisteren afgeschept werd, zit er vandaag weer in. Louteren, keer op keer, een leven door. Dat doet Christus. Steeds weer. Want Hij heeft belooft je te heiligen. Niets haat Jezus zo in de Zijnen als wapenstilstand met de zonden en zondige gewoonten.

Vers 2 tot en met 6 noemen er twee voorbeelden van. Het eerste is dat alle afgoderij eraf gaat, weggaat, uitgeroeid wordt. Dat je iets anders net zoveel aandacht geeft als God, weg. En het tweede dat de valse profeten niet meer geduld worden. Die willen ze niet meer horen. Profeten die tot gemakzucht leiden, die de zonde goedpraten. Zelfs de eigen ouders pakken zo'n man aan. Weg met zo iemand, die ons verleidt en misleidt. Eruit. We dulden de misleiding niet meer. Heiligheid gaat zelfs boven familie- en gezinsbetrekkingen.

Je kunt lezen dat er gezegd wordt: wanneer stopte de goudsmid nou met louteren? Wanneer vond hij dat het zilver genoeg keren in het vuur had laten komen? Dan is er een antwoord dat zegt: hij ging daarmee door totdat het zilver zo zuiver was geworden dat hij er zich

overheen boog en dan kon hij zijn eigen gezicht zijn eigen beeld zien weerspiegeld in het zilver. Dan was het zuiver genoeg.

Wanneer stopt de Heere Jezus met zuiveren en louteren? Door verdrukking, beproeving of verzoeking? Als Hij Zijn Eigen beeld terug ziet in Zijn gelovige. Als Hij in het leven van Zijn gelovige, Zijn Eigen beeld terugziet. Dan zegt Hij: nu is het genoeg. Nu is de louteringstijd voorbij. Nu stop Ik met louteren, nu haal ik het uit de louteringsbak en neem het tot Mij in eeuwigheid. Nu neem Ik hem of haar tot Mij. Dat zal niet het enige zijn wat onze stervenstijd bepaalt. Maar het is wel de bedoeling in elk geval: dat wij Zijn beeld gelijkvormig worden. En eens eeuwig Zijn beeld gelijk zullen zijn. Dat is het doel: Gods doel.

En Gods doel wordt in het leven der genade ons doel. Hoe langer hoe meer. O, was ik maar van zonden vrij, van zonden af: van mijn hoogmoed, van mijn eerezucht, van mijn hebzucht, van gemakzucht, van mijn zondige begeerten af. Was ik maar zuiver en rein, zonder enige hang naar of zweem van zonde. Kom maar zegt Jezus: Ik beloof het je: Mijn belofte is er: Ik zal louteren zoals men het zilver loutert. Eén ding betekent dat ook wel: verwacht, ook na de avondmaalszondag, geen rimpelloos leven van allemaal voorspoed, gemak en vanzelf en zonder enige strijd en inspanning kabbelt het, en stroomt het zo verder. Nee, dat is geen louteren, geen zuiveren.

3 verhoring

Dan wordt het nog op een andere manier beschreven. Wat is het gevolg van dat louteren? Het zal Mijn Naam aanroepen. Als gevolg van die loutering zal dat derde deel iets doen. In de smeltkroes van beproeving, loutering en verzoeking gebeurt iets, uit die smeltkroes stijgt iets op, een roep, een schreeuw. Zij zullen Mijn Naam aanroepen. Dat lijkt op bidden te slaan. En zij zullen bidden. Ja, denk je, dat begrijp ik wel, als je wordt beproefd, gelouterd, verzocht dat je dan gaat bidden, om hulp gaat roepen. En wat is daar bijzonder aan? Mijn Naam aanroepen, dat betekent dat je God aanroept, maar niet zozeer om hulp, om bijstand. Niet zozeer om kracht en sterkte. Maar dat je God aanroept om Hemzelf. Dat je God bidt dat Hij Zelf nabij wil komen. Met Zijn liefde, Zijn Vaderlijke gunst, met Zijn liefde, dat Hij zegt: Ik voor u, Ik heb je verzoend, Ik heb je gekocht. Met Zijn liefde, dat de Geest hemelse vreugde geeft en vervulling met God.

Dat is vrucht van loutering. Want laten we eerlijk zijn, het eerste wat je zou bidden in verdrukking, beproeving en verzoeking is: o God, maak er een eind aan, maak het minder erg. Laat de verdrukking minder worden, dat ik het minder zwaar heb. Laat de tegenspoed minder worden, niet weer een tegenslag, niet nog meer teleurstelling. Dat bidt

je als eerste. Maar Jezus zorgt door de beproeving en loutering heen dat je gaat bidden: O God, kom toch Zelf. Geef mij Uw liefde te ervaren. Vaderlijke gunst, liefde van de Zoon, vervulling met Uw Geest. Dat HEERE. Zoals die Psalmen, 42, 63, die zingen: mijn ziel dorst naar God, meer dan een hert schreeuwt naar water. Mijn ziel en lichaam hijgen en smachten naar U meer dan naar water. Het zal Mijn Naam aanroepen!

Dar zorgt God voor in en door die loutering. Want we vinden hier weer die Evangelie structuur. Ik zal en zij zullen. Ik zal dat derde deel louteren en het zal, dat derde deel, dus zij zullen Mijn Naam aanroepen. Dus daar zorgt Jezus voor. Het begint er niet mee dat ik zo naar God verlang en dat God mijn hoogste goed is enzovoort. O nee. Zo ligt dat helemaal niet bij een mens van nature. Ik vind zoveel belangrijk ik verlang naar zoveel dingen en dan helemaal aan het eind is het ook nog wel mooi als God bij mij is. Zo ligt dat van nature, niets mooier en niets vromer.

Maar het Evangelie zegt: Ik zal en zij zullen..... Zij verlangen niet naar God, zij dorsten niet naar God, zij verlangen naar van alles en nog wat. Zo is het hé? Bij u, bij jou. Maar Ik zal hen louteren en zij zullen Mijn Naam aanroepen! Zij zullen Mijn Naam aanroepen. Uit de smeltkroes klinkt het: O HEERE, toon Uw liefde, zeg mij ziel: Ik ben Uw heil alleen. Geen voorspoed, geen bevrijding, is mijn hoogste goed, maar U, U te kennen, U te ervaren als verzoend God en gunstig Vader.

En Ik zal hen verhoren. Ja, als je daar nooit hart voor krijgt, dan zal dat nooit gebeuren: Ik zal hen verhoren. Als je hoogste goed ligt in deze wereld, in dit leven, hier en nu altijd het te hebben en te houden, dan wordt het nooit verhoord. Want alles ontvalt ons, alles, zelfs werk, gezondheid, geliefden, genot, wat dan ook. Je moet het afstaan en achterlaten. En je blijft eeuwig arm achter, met niets, niets dan ellende, rampspoed, wroeging, pijn, zelfverwijt.

Zij zullen Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen "Het is Mijn volk". Zij zijn van Mij. Dat zal Ik zeggen, Hij laat het ook zien in het Heilig Avondmaal. Gij zijt van Mij. Ik heb u gekocht, gekocht met Mijn dierbaar, kostbaar bloed. Mijn volk. Mijn gekocht volk. Voor die prijs. Echt waar, neem en eet. Zo duur gekocht. En Ik zal beschermen, nooit nooit zal Ik u loslaten, wegdoen. Ik zal wie Ik zo duur gekocht heb ook beschermen en vasthouden. Ik zal u zegenen en uitdelen van alle hemelse schatten: al de vruchten van Mijn lijden en sterven zijn van u. Gij zijt Mijn volk. En Ik zal Mijn vol eeuwig tot Mij nemen. Eeuwig laten delen in het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Gekocht, bewaard en beschermd. Ook al word je gelouterd en beproefd. Dat is niet omdat je Mijn volk niet bent, maar juist omdat je Mijn volk bent.

En het zal zeggen: de HEERE is mijn God. Ja, de HEERE, de God van Israel. Die Zijn beloften geeft dat Hij onze God zal zijn. De HEERE, Die beloofd heeft: Ik zal uw God zijn. Als Vader zal Ik u met alle goed verzorgen en alle kwaad weren of en beste keren als mijn geliefd kind en erfgenaam. Als Zoon zal Ik u rechtvaardig voor God stellen zodat U zonder verschrikken voor Hem zult kunnen verschijnen. En als Geest zal Ik u geven wat in Christus is, de vergeving, de vernieuwing van uw leven. En om deze beloften te kunnen waarmaken moest er iets gebeuren. Want de schuld en zonde kwam er tussen. Wilden deze beloften nog waar en vervuld kunnen worden, dan moest Gods Zoon daarvoor gaan sterven. Zij leven geven, de vloek wegdragen. Ze weer ophalen van de bodem van de oceaan van Gods toorn. Maar dat was Hem niet te veel, om Zijn Zoon te geven. De HEERE. Zulk Eén is mijn God. De HEERE is mijn God.

Gelukkiger kan ik niet zijn, dan met deze HEERE als mijn God. als mijn Beschermmer, als mijn Vader, als Mijn alles. Dat is mijn hoogste goed en mijn hoogst geluk. Dat deze God mijn God is. Die zo betrouwbaar is, Die Zichzelf voor mij overheeft , die mij zo liefheeft, zo eindeloos lief.

Mag de avondmaalscyclus van deze keer u en jou er niet jaloers op maken als u er vreemd aan bent? Kunt u kun je er niet jaloers op worden? Deze God tot God te hebben. Hij heeft het in de doop verzegeld, in het verbond beloofd. Je gooit zoveel weg als je Hem veracht, Hem niet hebben wilt, het verbond verbreekt, je losscheurt. Je gooit zoveel weg, kom daar toch op terug kom daar toch terug....

Het is zo rijk: Gelovig aan Zijn tafel gebracht te zijn. Waarom ik, Heere? Zovelen niet, waarom ik wel? En eens genadig tot Hem genomen. in de hemelse heerlijkheid. Waar de Koning Zijn volk vergadert, de Bruidegom Zijn bruid. En Hij zal zeggen: gij zijt Mijn volk. En ik zal zeggen: Gij zijt mijn God, mijn Deel, mijn eeuwig Goed.

Amen